

досягнень студентів, організувати позанавчальну роботу зі студентами з вивчення дисципліни), комунікативних (вміння комунікувати зі студентами) тощо. У процесі опанування курсу «Основи педагогіки з методикою викладання у вищій школі» магістранти залучаються до різних видів навчальної діяльності: участь у діалозі та дискусії під час лекцій у контексті засвоєння змісту навчального матеріалу; спостереження за заняттями з «Основ педагогіки» та інших розділів педагогіки, розробки навчально-методичного забезпечення з основних тем курсу, мікророзкладання та аналіз педагогічних ситуацій, їх моделювання, робота з першоджерелами, виконання творчих завдань, виготовлення наочного матеріалу тощо.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Концепції розвитку педагогічної освіти. Наказ Міністерства освіти та науки України від 16 липня 2018 р. №776. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-koncepciyi-rozvitku-pedagogichnoyi-osviti>

ФОДОР К.

Мукачівський державний університет, Україна

ПРОБЛЕМА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПОДКАСТУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ-ФІЛОЛОГІВ

Звернення до проблеми формування соціокультурної компетентності майбутніх бакалаврів-філологів зумовлено загальною логікою розвитку наукових поглядів на сучасну освіту, її призначення та роль в житті людини і суспільства. В умовах євроінтеграційних процесів, які охоплюють різні сфери життя чітко усвідомлюється необхідність корегування цілей професійної освіти, яка має носити соціокультурний характер і формувати відповідну компетентність у майбутніх фахівців. У документах ООН, ЮНЕСКО, Ради Європи наголошується на ключових компетентностях (key competencies), що дають можливість особистості ефективно брати участь у багатьох соціальних сферах, робити внесок у розвиток суспільства, професійно зростати. Серед ключових компетентностей значне місце посідає соціокультурна компетентність як складне інтегроване утворення у характеристиці особистості [2, с. 179]. Так, О. Бецько визначає, що соціокультурна освіта є запорукою успішного формування професійної іншомовної комунікативної компетенції за умови реалізації принципу дидактичної культуровідповідності, який передбачає відбір і впровадження у навчальний процес культурознавчого матеріалу, що формує соціокультурну основу навчально-методичного комплексу з іноземної мови [1].

У сучасній методиці викладання іноземної мови у ЗВО акцент змістився з формування міцних систематизованих знань на розвиток здатності до активної самоосвітньої діяльності. Досягненню цієї мети сприяє стрімкий розвиток інтернет-ресурсів, що дає змогу залучати до процесу навчання мови унікальний і різноманітний автентичний контент.

З'явившись порівняно нещодавно (у 2004 р.), подкасти, котрі є звуковими або відеопередачами в Інтернеті, завойовують дедалі більшу кількість слухачів, які

використовують їх із різною метою, в тому числі й навчальною. Подкасти використовують у блогах люди з різних країн для спілкування й обміну будь-якою інформацією [1]. Зазначені інтернет-технології нового покоління дають змогу користувачам Всесвітньої мережі прослуховувати, переглядати, створювати й поширювати в ній аудіо- й відеопередачі [5, с. 9]. Подкасти (від англ. podcast або podcasting) є, по суті, аудіоблогами. Англійське слово podcast походить від слів I-Pod (MP3-плеєр) і трансляції (радіомовлення, радіотрансляція) [6, с. 213]. На відміну від звичайного телебачення або радіо, подкаст дає змогу прослуховувати аудіофайли й переглядати відеопередачі не в прямому ефірі, а в будь-який зручний для користувача час [4, с. 177]. Соціальний сервіс подкастів уможливорює як прослуховування чи перегляд користувачами мережі Інтернет уже розміщених раніше подкастів, так і створення ними своїх власних подкастів на будь-які теми [3, с. 25]. За тривалістю вони можуть бути від декількох хвилин до декількох годин [7, с. 178].

Технічно подкастинг не є революційним. Цей процес репрезентує просте впровадження мультимедіа-контенту (аудіо або відео) у RSS-канал. Але щодо своїх можливостей, подкастинг є синтезом переваг Інтернету та радіо (а іноді й телебачення), і вже нині виявляється, що в найближчому майбутньому подкастинг матиме значний вплив на наше життя. Саме у стандартизації на основі протоколу RSS і полягає принципова відмінність подкастингу від інших способів поширення цифрового аудіо й відео. Така стандартизація уможливорює уніфікування створюваних різними авторами програм незалежно від конкретного їхнього змісту.

Підсумовуючи, зазначимо, що використання подкастів у навчанні різних видів діяльності сприяє [4, с. 179]: підвищенню мотивації до вивчення іноземних мов; появі вибору у відборі цікавого фонетичного матеріалу; формуванню навичок аудіювання та здатності сприймати різні стилі мовлення з різними акцентами й інтонаціями; вдосконаленню навичок говоріння, яке стимулює обговорення тем, розширюючи тим самим кругозір сучасних фахівців.

Список використаних джерел

1. Бецько О. С. Дидактичні та методичні засади інтеграції подкастів в процес навчання іноземної мови у вищій школі: наук.-пр. конф. *Новітні освітні технології*. 2012. URL: <http://confesp.fl.kpi.ua/node/1074> (дата звернення: 16.10.2020 р.)
2. Вороніна Г. Р. Комп'ютерно орієнтовані технології у процесі вивчення іноземних мов. *Науковий вісник кафедри Юнеско Київського національного лінгвістичного університету. Серія Філологія. Педагогіка. Психологія*. 2013. № 27. С. 250–255.
3. Грицик Н. В. Технологія подкастинг у викладанні іноземної мови (за професійним спрямуванням). *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. 2015. № 124. Р. 24–26.
4. Кардашова Н. В. Англomовний подкаст як засіб формування компетентності в аудіюванні студентів мовних спеціальностей. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія Педагогіка та психологія*. 2015. № 24. С. 176–185.
5. Сысоев П. В. Технологии Веб 2.0: Социальный сервис подкастов в обучении иностранному языку. *Иностранный язык в школе*. 2009. № 6. С. 8–11.

6. McMinn S. Podcasting possibilities: Increasing time and motivation in the language learning classroom. *European Institute for E-Learning. Learning Forum*. 2008. P. 212–215.
7. Naidionova A. V., Ponomarenko O. G. Use of podcasting technology to develop students' listening skills. *Information Technologies and Learning Tools*. 2018. Vol. 63, Issue 1. P. 177–185.

ХАЗІН В.О.

Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету, Україна

ДО ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ СУБ'ЄКТИВНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Термін та поняття «освіта», зазвичай, найчастіше вживають на означення спрямовано-пізнавальної інтенції людини, і асоціюють його з навчанням, школою, професійною орієнтацією, набуття певної суми знань, яке засвідчує проходження певним суб'єктом визначеного періоду навчання та засвоєння ним системи теоретичних та емпіричних знань, які постають основою для конкретно-специфічної та професійної діяльності.

Однак при більш уважному погляді на освітній процес можна простежити в ньому скриті іманентні моменти та особливості, які стають очевидними та набувають життєвості в акті зустрічі – поєднанні двох особистісних світів: особистості учня (студента), який в тій чи іншій мірі потребує певної освіти, а також особистості вчителя (викладача), як представника соціально-інформаційної реальності, що постає як носій певних освітніх ідей.

Інший погляд на проблему освіти полягає у розумінні самої сутності освітнього процесу: останній лише на поверхні соціального життя постає у своїх інституалізованих формах у якості деякого «сектору», «частини» суспільно-людського буття. Однак за своїм поняттям, відповідно до своєї глибинної сутності освіта є *утворенням* людини, зведенням індивіда в образ та подобу Людини. А саме через це вона, освіта, постає таким *особливим процесом*, що найбільшою мірою, найбільш насичено, інтенсивно, виразно й водночас істотно втілює в собі як *всезагальність* культури, так і *всезагальність* універсального буття.

Досить складною проблемою сучасного осмислення освітнього процесу з точки зору філософії ХХІ століття є питання про сутність та проблему *людської суб'єктивності* в системі педагогічної взаємодії. На цей важливий аспект сутності людської взаємодії неодноразово звертав увагу відомий філософ Ф. Т. Михайлов, обґрунтовуючи постулати фундаментальної теорії культури як основи освітньої діяльності. Він наголошував: «...*породжуючим і відтворюючим* людину *відношенням* стало те, яке виникло в природних умовах початку антропогенезу і яке відтворюється онтогенезом кожного з нас протягом усієї історії людства. Це – суб'єктивно мотивоване відношення кожного індивіда *Homo sapiens* до суб'єктивності інших людей та їх відношення до його суб'єктивності» [1, с.173]. У контексті таких міркувань суб'єктивність постає вищою формою виразу і прояву об'єктивності. А педагогічний процес, у свою чергу, є становленням людської суб'єктивності, у якому продовжується розвиток культури і розвиток самої світової субстанції як цілості буття. Установкою у

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>